

- 7) Wojskowy Sąd Garnizonowy w Szczecinie — dla województw koszalińskiego i szczecińskiego,
- 8) Wojskowy Sąd Garnizonowy w Warszawie — dla województw białkopodlaskiego, białostockiego, łódzkiego, piotrkowskiego, radomskiego, siedleckiego, skierniewickiego i warszawskiego;
- 9) Wojskowy Sąd Garnizonowy we Wrocławiu — dla województw jeleniogórskiego, kaliskiego, legnickiego, opolskiego, sieradzkiego, wałbrzyskiego i wrocławskiego.

3. Z dniem 1 lipca 1996 r. tworzy się Wydział Zamiejscowy w Zielonej Górze Wojskowego Sądu Garnizonowego w Poznaniu dla rozpoznawania spraw z województwa zielonogórskiego.

§ 2. 1. Z dniem 30 czerwca 1996 r. znosi się następujące wojskowe sądy okręgowe i równorzędne:

- 1) Sąd Marynarki Wojennej w Gdyni;

- 2) Sąd Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy;
- 3) Sąd Śląskiego Okręgu Wojskowego we Wrocławiu;
- 4) Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego w Warszawie;
- 5) Sąd Wojsk Lotniczych w Poznaniu.

2. Z dniem 30 czerwca 1996 r. znosi się następujące wojskowe sądy garnizonowe:

- 1) Wojskowy Sąd Garnizonowy w Katowicach;
- 2) Wojskowy Sąd Garnizonowy w Koszalinie;
- 3) Wojskowy Sąd Garnizonowy w Łodzi;
- 4) Wojskowy Sąd Garnizonowy w Zielonej Górze.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *S. Dobrzański*

107

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 20 lutego 1996 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości, w której pełnią czynną służbę wojskową żołnierze zawodowi, i szczegółowych zasad ustalania wysokości oraz trybu przyznawania świadczenia finansowego umożliwiającego pokrycie kosztów najmu lokalu mieszkalnego.

Na podstawie art. 48 ust. 2 i art. 49 ust. 6 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Zwrot kosztów dojazdu do miejscowości, w której żołnierze zawodowi pełnią czynną służbę wojskową

§ 1. 1. Żołnierzowi zawodowemu, spełniającemu warunki określone w art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433), zwanej dalej „ustawą”, przysługuje zwrot kosztów dojazdu najdogodniejszym publicznym środkiem transportu, w wysokości ceny miesięcznego biletu imiennego na ten środek.

2. Jeżeli żołnierz zawodowy dojeżdża środkiem transportu kolejowego, przysługuje mu zwrot kosztów dojazdu w wysokości ceny miesięcznego biletu imiennego na przejazd w klasie drugiej pociągu osobowego.

3. Jeżeli żołnierz zawodowy dojeżdża prywatnym pojazdem mechanicznym, zwrotu dokonuje się

w wysokości ceny kolejowego imiennego biletu miesięcznego na przejazd w klasie drugiej pociągu osobowego, przewidzianej dla odległości drogowej między miejscowością, w której żołnierz zamieszkuje, a miejscowością, w której pełni czynną służbę wojskową.

§ 2. 1. Zwrot kosztów dojazdu nie przysługuje, jeżeli:

- 1) żołnierz zawodowy w służbie stałej odmówił przyjęcia osobnej kwatery stałej w miejscowości, w której pełni czynną służbę wojskową, przydzielonej zgodnie z przystępującymi normami powierzchni mieszkalnej,
- 2) organy wojskowe wykupiły uprawnienia do bezpłatnego przejazdu środkami publicznego transportu zbiorowego lub zapewniają nieodpłatny przewóz.

2. Nie podlegają zwrotowi koszty dojazdu od i do stacji (przystanku) w obrębie miejscowości, z której żołnierz zawodowy dojeżdża, oraz w miejscowości, w której pełni czynną służbę wojskową.

§ 3. 1. Zwrotu kosztów dojazdu dokonuje dyrektor oddziału terenowego (Oddziału Rejonowego Garnizonu Warszawa) Wojskowej Agencji Mieszkaniowej, zwa-

nej dalej „Agencją”, na podstawie pisemnego oświadczenia żołnierza zawodowego o dojeżdżaniu do miejscowości, w której pełni czynną służbę wojskową, potwierdzonego przez dowódcę jednostki wojskowej.

2. Organy wymienione w ust. 1 mogą żądać udokumentowania oświadczenia składanego przez żołnierza zawodowego.

3. Odmowa zwrotu kosztów dojazdu następuje w formie decyzji.

§ 4. 1. Zwrotu kosztów dojazdu dokonuje się miesięcznie z dołu, po upływie miesiąca, za który przysuguje ten zwrot.

2. Żołnierz zawodowy jest obowiązany zawiadomić pisemnie dyrektora oddziału terenowego (Oddziału Rejonowego Garnizonu Warszawa) Agencji, który dokonuje zwrotu kosztów dojazdu, o zaistnieniu okoliczności, o których mowa w § 2 ust. 1.

Rozdział 2

Świadczenia finansowe umożliwiające pokrycie kosztów najmu lokalu mieszkalnego

§ 5. 1. Decyzję o przyznaniu i wysokości świadczenia finansowego umożliwiającego pokrycie kosztów najmu lokalu mieszkalnego, na wniosek żołnierza zawodowego, wydaje dyrektor oddziału terenowego (Oddziału Rejonowego Garnizonu Warszawa) Agencji.

2. Do wniosku o przyznanie świadczenia, o którym mowa w ust. 1, dołącza się umowę najmu (podnajmu) lokalu mieszkalnego, w której powinny być określone:

- 1) powierzchnia użytkowa lokalu mieszkalnego,
- 2) wysokość czynszu wolnego i terminy jego płatności,
- 3) czy żołnierz zawodowy, jako najemca (podnajemca), poza czynszem wolnym ponosi opłaty za energię elektryczną i ciepłą, gaz, wodę oraz inne świadczenia.

§ 6. 1. Dyrektor oddziału terenowego (Oddziału Rejonowego Garnizonu Warszawa) Agencji ustala i ogłasza średnie koszty najmu 1 m² powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego w danym garnizonie, bez uwzględnienia opłat, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 3.

2. Średni koszt najmu, o którym mowa w ust. 1, ustala się na podstawie cen rynkowych stosowanych w danym garnizonie.

3. Ustalenia i ogłoszenia średnich kosztów najmu dokonuje się co najmniej raz w roku.

4. Ogłoszenia średnich kosztów najmu dokonuje się w sposób zwyczajowo przyjęty w danym garnizonie oraz informację w tej sprawie wywiesza się w siedzibie właściwego oddziału terenowego (Oddziału Rejonowego Garnizonu Warszawa) Agencji.

§ 7. 1. Przy ustalaniu wysokości świadczenia, o którym mowa w § 5 ust. 1, uwzględnia się:

- 1) uprawnienia żołnierza zawodowego w służbie stałej do powierzchni użytkowej osobnej kwatery stałej, którą oblicza się przez pomnożenie maksymalnej powierzchni mieszkalnej jemu przysługującej przez wskaźnik 1,66,
- 2) uprawnienia żołnierza zawodowego w służbie kontraktowej do powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego, którą oblicza się przez pomnożenie liczby członków rodziny przez 7 m² powierzchni mieszkalnej i wskaźnik 1,66,
- 3) wysokość czynszu, jaki żołnierz zawodowy wnosiłby, gdyby mieszkanie to było osobną kwaterą stałą,
- 4) wynikający z umowy czynsz za najem (podnajem) 1 m² powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego.

2. Jeżeli wynajmowany lokal mieszkalny nie jest większy od maksymalnej powierzchni użytkowej należnej żołnierzowi zawodowemu, wysokość świadczenia oblicza się przez pomnożenie powierzchni użytkowej tego lokalu przez średni koszt najmu 1 m² tej powierzchni w danym garnizonie, a następnie odjęcie czynszu regulowanego i innych opłat, jakie żołnierz uiszcząby, gdyby ten lokal stanowił kwaterę.

3. Jeżeli wynajmowany lokal mieszkalny jest większy od maksymalnej powierzchni użytkowej należnej żołnierzowi zawodowemu, wysokość świadczenia oblicza się przez pomnożenie maksymalnej powierzchni użytkowej należnej żołnierzowi przez średni koszt najmu 1 m² tej powierzchni w danym garnizonie, a następnie odjęcie czynszu regulowanego i innych opłat, jakie żołnierz uiszcząby, gdyby lokal ten stanowił kwaterę.

4. W wypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, nie odejmuje się opłat, o których mowa w tych przepisach, jeżeli umowa najmu (podnajmu) przewiduje, że żołnierz zawodowy będzie uiszczal opłaty określone w § 5 ust. 2 pkt 3 niezależnie od ustalonego czynszu wolnego.

5. Wysokość świadczenia nie może być wyższa od czynszu wolnego określonego w umowie najmu (podnajmu).

§ 8. 1. Świadczenie, o którym mowa w § 5 ust. 1, wypłaca się w terminie umożliwiającym dotrzymanie warunku umowy najmu (podnajmu) w zakresie płatności czynszu wolnego.

2. Świadczenie wypłaca się za okres do jednego roku z góry, jeżeli wynika to z umowy najmu (podnajmu).

3. W wypadku określonym w ust. 2, jeżeli żołnierz zawodowy utracił uprawnienie do świadczenia umożliwiającego pokrycie kosztów najmu (podnajmu) lokalu mieszkalnego albo przestał faktycznie zamieszkiwać w wynajętym (podnajętym) lokalu, jest

obowiązany do zwrotu odpowiedniej części otrzymanego świadczenia, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym utracił uprawnienia lub opuścił lokal.

Rozdział 3

Przepisy końcowe

§ 9. 1. Agencja może wypłacać żołnierzom zawodowym świadczenia, o których mowa w rozporządzeniu,

poprzez oddziały gospodarcze jednostek wojskowych.

2. Szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, określają porozumienia zawarte między organami Agencji a właściwymi organami wojskowymi.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1996 r.

Minister Obrony Narodowej: *S. Dobrzański*

108

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 22 lutego 1996 r.

w sprawie wysokości składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 87, poz. 435 i z 1996 r. Nr 5, poz. 34) zarządza się, co następuje:

0,2% podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1996 r. i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1996 r.

§ 1. Składka na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wynosi od marca 1996 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *A. Bączkowski*

109

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 23 lutego 1996 r.

w sprawie określenia niektórych spraw, w których pozwolenia na wywóz będą wydawały organy celne.

Na podstawie art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1994 r. Nr 71, poz. 312 oraz z 1995 r. Nr 85, poz. 427 i Nr 87, poz. 434) zarządza się, co następuje:

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 4 maja 1995 r. w sprawie określenia niektórych spraw, w których pozwolenia na wywóz będą wydawały organy celne (Dz. U. Nr 48, poz. 254).

§ 1. Organy celne będą wydawały pozwolenia na wywóz palet płaskich, określonych kodem PCN 4415 20 20 0, w stosunku do których zostały ustanowione czasowe ograniczenia wywozu w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1996 r. w sprawie ustanowienia czasowego ograniczenia wywozu palet (Dz. U. Nr 23, poz. 103).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1996 r.

Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą:
J. Buchacz

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Departament Prawny, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Skład, druk i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego URM, 02-903 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, tel. 694-67-50, 694-67-52 i 694-67-03, telefaks (22) 694-62-06.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego URM, Warszawa, ul. Powsińska 69/71.